

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Kulturdvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. februar 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2020-0032/14-0010
Dok.: 1350092

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 62 (Alm. del), som Folketingets Kulturdvalg har stillet til justitsministeren den 20. december 2019. Spørgsmålet er stillet på vegne af udvalget.

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 62 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg:

”Er ministeren enig i citatet ”Podcasts växte fram som ett enkelt sätt för människor att spela in radio och göra sin röst hörd. Det är i grunden något helt revolutionerande och bra. Men på kort tid har genren både vuxit och professionaliserats, och i den utvecklingen har inte regelverken hängtt med”, jf. artiklen ”Kulturministern om true crime-poddarna: ”Finns problem vi måste bemöta” fra SVT Nyheder den 28. november 2019?”

Svar:

1. Med den voksende digitalisering af samfundet følger også en konstant udvikling i medielandskabet. Denne udvikling skaber både nye muligheder og udfordringer, som vi er nødt til at forholde os til.

Spørgsmålet, der er stillet, føder ind i en vigtig debat. Jeg er helt enig i, at digitale medier og podcasts er et område, som er vokset, og som har gjort, at enkeltpersoner effektivt kan udbrede budskaber og synspunkter.

Det følger af medieansvarsloven, at massemediernes indhold og handle-måde skal være i overensstemmelse med god presseskik, og at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik. Det gælder således også for massemediers podcasts, hvis massemediet er omfattet af medieansvarsloven.

Podcasts, der f.eks. produceres af enkeltpersoner, er ikke underlagt de samme grundlæggende regler som de traditionelle medier, herunder medieansvarsloven, retningslinjerne om god presseskik og Pressenævnets kompetence.

Den omstændighed, at podcasts som udgangspunkt ikke er omfattet af medieansvarsloven, er dog ikke ensbetydende med, at personer, der udgiver podcasts, ikke kan ifalde et strafansvar. Det følger således af straffelovgivningen – og ikke af de presseetiske regler – om handlingen er strafbar.

Personer, der udgiver podcasts om drabssager, vil således efter omstændighederne bl.a. kunne straffes efter straffelovens § 267 om ærekrænkelse, hvorefter den, der fremsætter eller udbreder en udtalelse eller anden meddelelse eller foretager en handling, der er egnet til at krænke nogens ære, straffes for ærekrænkelse med bøde eller fængsel indtil 1 år. Bestemmelsen kriminaliserer alle ærekrænkende ytringer, hvad enten de udbredes på skrift eller i tale, herunder ytringer på internettet og i podcasts. Straffen kan stige

til fængsel indtil 2 år, f.eks. hvis en alvorlig beskyldning er usand, jf. straffelovens § 268, nr. 1.

Efter omstændighederne vil en person, der udgiver podcasts om igangværende retssager, endvidere kunne ifalde strafansvar efter reglerne i retsplejelovens kapitel 92 om offentlig omtale mv. af straffesager. Efter retsplejelovens § 1017, stk. 2, straffes med bøde eller med fængsel indtil 4 måneder, som i tale eller skrift, beregnet på at virke i en videre kreds, forsætligt eller ved grov uagtsomhed giver væsentlig urigtig meddelelse om en straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, lægger hindringer i vejen for sagens oplysning eller så længe endelig dom i en straffesag ikke er afsagt, fremsætter udtalelser, der er egnet til på uforsvarlig måde at påvirke dommerne, domsmændene eller nævningerne med hensyn til sagens afgørelse.

2. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt løbende at se på, om der er behov for at sikre større klarhed om rettigheder og pligter for digitale medier. Spørgsmålet bør – efter min mening – ses som et led i en større og mere generel diskussion om digitale mediers rolle, og det er et tema, som vedrører en række ministerområder.

I forbindelse med de overvejelser, vi som regering skal gøre os i forhold til digitale medier, kan det bl.a. være hensigtsmæssigt at se på, hvorvidt podcasts egner sig til at blive reguleret, ud over hvad der allerede gælder efter bl.a. straffeloven.